

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 26Cb/46/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212204457
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Ružbárska
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2012:1212204457.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Alicou Ružbárskou, v právnej veci žalobcu: C. A., T. XX, D., nar. XX.XX.XXXX, zast.

JUDr. Evou Borovskou, Štefánikova 7, Bratislava, proti žalovanému v 1. rade: Groupama Garancia Biztosító Zrt., Október 6. u. 20, Budapešť, Maďarsko, IČO: 01-10-041071, Groupama Garancia poisťovňa a. s., pobočka poisťovne z iného členského štátu Miletičova 21, Bratislava, IČO: 47 236 060 a v 2. rade GSK NONLIFE a. s. „v likvidácii“, Miletičova 21, Bratislava, IČO: 35 862 131, o neúčinnosť právneho úkonu, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Súd žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade právo na náhradu trov konania
n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 05.03.2012 domáhal vydania rozhodnutia ktorým by súd určil, že Zmluva o predaji podniku uzatvorená medzi žalovaným v 2. rade ako predávajúcim a žalovaným v 1. rade ako kupujúcim, je voči žalobcovi neúčinná a zaviazal žalovaných na náhradu trov konania. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že dňa 19.09.2011 vydal tunajší súd platobný rozkaz sp. zn. 31Ro/1461/2011 zo dňa 19.09.20121, ktorým zaviazal žalovaného v 2. rade zaplatiť žalobcovi 3.476,02 EUR. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný v 2. rade dňa 30.09.2011 odpor. Počas tohto konania sa žalobca dozvedel, že žalovaný v 2. rade sa chystá na likvidáciu, preto dňa 14.11.2011 podal na tunajší súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom žiadal, aby súd obmedzil dispozíciu žalovaného v 2. rade s jeho majetkom. Žalovaný v 2. rade dňa 14.12.2011 uzatvoril so žalovaným v 1. rade zmluvu o predaji podniku. Touto zmluvou previedol všetky práva a záväzky na žalovaného v 1. rade a za uvedený prevod získal finančné prostriedky. Po uskutočnení tohto prevodu žalovaný v 2. rade zmenil svoje obchodné meno a vstúpil dňom 04.12.2012 do likvidácie. Týmto postupom sa žalovaný v 2. rade zbavuje svojho majetku, aby nemusel splniť jeho pohľadávku, pretože základné imanie môže rozpustiť z dôvodu neexistencie záväzkov a uspokojenie pohľadávky žalobcu môže byť vážnym spôsobom ohrozené, jednak z dôvodu, že žalovaný v 1. rade ja zahraničný subjekt a na území Slovenskej republiky koná výlučne prostredníctvom svojej pobočky, ktorá nemá žiadne základné imanie a nemusí tvoriť žiadne fondy podľa zákona o poisťovníctve. Taktiež žalovaný v 1. rade Zmluvou o predaji podniku získal majetkový prospech, nakoľko prebral zamestnancov poisťovne a najmä poistný kmeň, z ktorého má zabezpečený okamžitý príjem a uhradená kúpna cena je nepomerne nižšia ako náklady na zriadenie novej poisťovne. Na základe uvedených skutočností žalobca žiada, aby súd v súlade s § 478

Obchodného zákonníka a § 42a Občianskeho zákonníka určil, že Zmluva o predaji podniku uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade je voči nemu ako veriteľovi neúčinná.

Žalovaný v 1. rade, ako aj žalovaný v 2. rade s žalobou žalobcu nesúhlasili a žiadali ho zamietnuť. Obaja žalovaní vo svojich vyjadreniach k žalobe uviedli, že žaloba na určenie podľa § 80 písm. c) O,s,p, nemôže byť dôvodná a opodstatnená v prípadoch, kde je možné žalovať o splnenie povinnosti. Naliehavý právny záujem žalobkyne na určenie, či tu právny vzťah alebo právo existuje alebo neexistuje je možné preukázať len za predpokladu, že nie je možné domáhať sa priamo žalobou na plnenie a súčasne za predpokladu že právne postavenie žalobcu by bez takéhoto určenie bolo neisté. Žalovaní majú za to, že žalobca sa v danej veci môže priamo domáhať splnenia povinností vyplývajúcej z právneho vzťahu, nakoľko Zmluvou o predaji podniku došlo k prevodu všetkých záväzkov žalovaného v 2. rade na žalovaného v 1. rade. Na žalovaného v 1. rade teda prešla aj pohľadávka žalobcu. Predmetný nárok si žalobca uplatňuje voči žalovanému v 1. rade v konaní vedenom na tunajšom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 31Ro/1461/2011, pričom tento nárok si môže uplatňovať aj ďalej. Žalovaní uviedli, že žalovaný v 2. rade je v likvidácii a tak v prípade, ak by došlo k určeniu neúčinnosti Zmluvy o predaji podniku, došlo by v skutočnosti k zhoršeniu právneho postavenia žalobcu voči žalovanému v 2. rade, nakoľko žalovaný v 2. rade by nemal prostriedky na uspokojenie domnelého nároku žalobkyne, ktorý si uplatňuje v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 31Ro/1461/2011.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov: výpisu z obchodného registra žalovaného v 1. rade, výpisu z obchodného registra žalovaného v 2. rade, výročnej správy žalovaného v 2. rade za rok 2010, návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, odvolania žalobcu vo veci 9C/205/2011, zmluvy o predaji podniku, uznesenia Okresného súdu Bratislava II, č.k. 53Er/362/2012-38, uznesenia Okresného súdu Bratislava I, č.k. 53Er/362/2012-147, uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/137/2012-36, návrhu na vydanie platobného rozkazu, poisťnej zmluvy havarijného poistenia motorového vozidla, oznámenia poisťnej udalosti na motorovom vozidle, zápisu o poškodení vozidla, oznámenia žalovaného v 2. rade zo dňa 08.11.2010, výročnej správy žalovaného

v 2. rade za rok 2009 a zistil nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o predaji podniku súd zistil, že žalovaný v 2. rade ako predávajúci uzatvoril so žalovaným v 1. rade ako kupujúcim zmluvu, ktorej predmetom bol predaj celého podniku prevádzkovaného žalovaným v 2. rade. Dňom účinnosti Zmluvy o predaji podniku 04.01.2012 vstúpil žalovaný v 2. rade do likvidácie.

Z návrhu na vydanie platobného rozkazu súd zistil, že žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 11.08.2011 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného v 2. rade na zaplatenie istiny 3.476,02 EUR s príslušenstvom titulom vyplatenia poisťného plnenia.

Podľa § 476 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

Podľa § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje.

Podľa § 477 ods. 2 Obchodného zákonníka prechod pohľadávok sa inak spravuje ustanoveniami o postúpení pohľadávok.

Podľa § 477 ods. 3 Obchodného zákonníka na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim.

Podľa § 478 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak sa predajom podniku nepochybné zhorší vymožitelnosť pohľadávky veriteľa, môže sa veriteľ domáhať podaním odporu na súde do 60 dní odo dňa, keď sa dozvedel o predaji podniku, najneskôr však do šiestich mesiacov odo dňa, keď bol predaj zapísaný do obchodného registra (§ 488 ods. 1), aby súd určil, že voči nemu je prevod záväzku predávajúceho na kupujúceho neúčinný.

Podľa § 488 ods. 2 Obchodného zákonníka právnická osoba, ktorá predala podnik tvoriaci jej imanie, môže ukončiť svoju likvidáciu a byť vymazaná z obchodného registra až po uplynutí jedného roka po tomto predaji, ak sa v tejto dobe nezačalo súdne konanie podľa § 478, alebo neskôr, keď sa zabezpečili alebo uspokojili nároky, ktoré boli v tomto konaní úspešne uplatnené.

Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že dňa 09.06.2009 bola medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade (GSK NONLIFE a. s. "v likvidácii", (od: 04.01.2012), Groupama poisťovňa, a. s., (od: 25.06.2009 do: 24.06.2009) OTP Garancia poisťovňa, a.s., (od: 16.07.2003 do: 01.02.2009.) uzatvorená poisťná zmluva, predmetom ktorej bolo poistenie osobného motorového vozidla tov. zn. Audi A4 Avant. Na základe tejto zmluvy si žalobca uplatnil u žalovaného nárok na zaplatenie poisťného plnenia v sume 3.476,02 EUR. Žalobca sa v priebehu tohto konania dozvedel, že žalovaný v 2. rade sa pripravuje na likvidáciu a preto z dôvodu, že by mohlo dôjsť k ohrozeniu výkonu rozhodnutia, podala žalobca na tunajší súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia a žiadala, aby súd uložil žalovanému v 2. rade zložiť do súdnej úschovy sumu 4.277,72 EUR. Okresný súd Bratislava II návrh na nariadenie predbežného opatrenia zmietol. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave 8Co/137/2012-36 zo dňa 17.05.2012 bolo zamietnuté. Žalobca splnil zákonnú subjektívnu ako aj objektívnu lehotu na podanie odporu na súde v zmysle ust. § 478 ods. 1 Obchodného zákonníka. Podmienkou na úspešné podanie odporu v súlade s § 478 ods. 1 Obchodného zákonníka je preukázanie, že predajom podniku dlžníka (žalovaného v 2. rade) dôjde k nepochybnému zhoršeniu vymožitelnosti pohľadávky veriteľa (žalobcu). Z uvedeného vyplýva, že dôkazné bremeno o zhoršení vymožitelnosti pohľadávky znáša žalobca. Právne relevantným je objektívny dôsledok, ktorým je zhoršenie vymožitelnosti pohľadávky pričom vymožitelnosť pohľadávky je potrebné chápať ako možnosť jej ekonomického uspokojenia a nielen súdneho vymáhania. Právna ochrana je v súlade s § 478 ods. 1 Obchodného zákonníka poskytnutá splatným ako aj nesplatným pohľadávkam. Súd má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nakoľko dostatočne nepreukázal, že by predajom podniku došlo k zhoršeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky. Žalobca poukázala len na fakt, že žalovaný v 1. rade ako subjekt na ktorý prešli práva a povinnosti žalovaného v 2. rade je zahraničnou právnickou osobou, na základe čoho bude prípadné vymáhanie pohľadávky voči nemu zložitejšie. Poukázal aj na skutočnosť, že žalovaný v 2. rade po uzatvorení zmluvy o predaji podniku vstúpil do likvidácie, čím chce ako dlžník podstatne sťažiť veriteľom možnosť dosiahnuť uspokojenie ich pohľadávok a marí ich uspokojenie aj tým, že prevodom práv a povinností môže vstúpiť do likvidácie a tak bez uspokojenia veriteľov rozpustiť celé základné imanie vrátane rezerv, ktoré musel mať podľa zákona vytvorené.

Z ustanovenia § 477 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluvou o predaji podniku dochádza k prechodu všetkých práv a záväzkov na ktoré sa predaj vzťahuje na kupujúceho s tým, že súhlas veriteľa nie je potrebný avšak predávajúci ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim. Taktiež z ustanovenia článku II. bodu 2.1. zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade vyplýva, že predávajúci zmluvou o predaji podniku prevádza na kupujúceho celý svoj podnik a kupujúci celý podnik preberá a nadobúda vlastnícke právo k podniku. V článku I bod 1.1. písm. d) uvedenej zmluvy je špecifikovaný pojem podnik v tom zmysle, že jeho súčasťou sú práva a povinnosti, pohľadávky a záväzky, ktoré vznikli alebo v budúcnosti vzniknú a ktoré súvisia s týmto podnikom, nezávisle od toho či sú uvedené v zmluve, resp. v prílohe 1,2 a 3 k zmluve nezávisle od toho, či ich predávajúci eviduje alebo nie; všetky veci/položky uvedené v ustanovení čl. I bod 1.1 sa Ďalej uvádzajú ako "Podnik". Z uvedeného je zrejmé, že v prípade, ak dôjde po ukončení likvidácie k výmazu žalovaného v 2. rade z Obchodného registra, žalobca bude naďalej oprávnený uplatniť si svoju pohľadávku, ktorú mal voči žalovanému v 2. rade aj u žalovaného v 1. rade na ktorého prešli všetky práva a povinnosti žalovaného v 2. rade na základe Zmluvy o predaji podniku. Na záver súd uvádza, že konanie žalovaného v 2. rade po tom čo bola uzatvorená Zmluva o predaji podniku spočívajúce v jeho vstupe do likvidácie nie je možné považovať za konanie účelom ktorého by bolo zmarenie vymožitelnosti pohľadávky žalobcu napriek tomu, že likvidácia spoločnosti je proces smerujúci k jej

zániku, nakoľko v uvedenom prípade došlo ešte pred začatím likvidácie spoločnosti k prevodu všetkých práv a povinností žalovaného v 2. rade teda aj pohľadávky prípadnej žalobcu na kupujúceho, teda žalovaného v 1. rade a z takého to postupu žalovaného v 2. rade nevyplýva automaticky nevyožiteľnosť pohľadávky. Skutočnosť, že si žalobca v prípade úspechu v konaní, ktorým sa domáha zaplataenia istiny 3.476,02 EUR, bude pravdepodobne musieť uplatniť túto pohľadávku u žalovaného v 1. rade, ktorý je zahraničnou právnickou osobou, nie je možné považovať za sťaženie vymožitelnosti pohľadávky takým spôsobom, že by bolo nevyhnuté určiť neúčinnosť zmluvy o predaji podniku voči žalobkyni. Ako už bolo uvedené, sťaženie vymožitelnosti je potrebné chápať ako sťaženie možnosti ekonomického uspokojenia pohľadávky nielen jej súdneho vymáhania a nakoľko ide o fungujúci subjekt, ktorý je povinný vytvárať značné základné imanie, ktorým disponuje aj pobočka v Slovenskej republike, ktorá riadne vykonáva činnosť poisťovne, existuje značný predpoklad že pri prípadnom výkone rozhodnutia bude mať povinný subjekt dostatočné finančné prostriedky na uspokojenie oprávneného (žalobkyne).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ako aj citované zákonné ustanovenia rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia a žalobu žalobcovi v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade mali vo veci plný úspech. Nakoľko im však v konaní žiadne trovy nevznikli a ani o ich úhradu nepožiadali, súd im ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava II, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.